

Arrest

nr. 211 559 van 25 oktober 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. OGUMULA
Generaal Geneesheer Derachelaan 127/3
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. OGUMULA en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1999.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 12 juli 2015 en dient op 13 juli 2015 een aanvraag om internationale bescherming in.

Op 11 april 2016 en 17 augustus 2016 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 22 december 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. U bent zestien jaar geleden geboren in het dorp Zadrano qalai, in de regio Jare Khoshk, het district Baghlan-i-Jadid van de provincie Baghlan. U bent ongeletterd en werkte in een fietsenmakerij. U bent ongehuwd.

In uw dorp ontmoette u een meisje, F. (...). U en F. (...) werden verliefd en begonnen een geheime relatie. Omdat F. (...) verloofd was en haar broers lid waren van de taliban was een huwelijk uitgesloten en besloten jullie naar het buitenland te vluchten. Jullie plannen werden echter ontdekt en uit vrees voor de broers van F. (...) en de taliban zag u zich genoodzaakt Afghanistan alleen te ontvluchten.

U verliet uw land in de maand djedi van 1394 (22 december 2015 – 20 januari 2016) om na een reis van zo'n zes maanden op 12 juli 2015 in België aan te komen. De daaropvolgende dag verklaarde u zich vluchteling.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een taskara (identiteitsbewijs) en een enveloppe neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst moet er vastgesteld worden dat u ervoor kiest uw werkelijke identiteit en levensomstandigheden voor uw vertrek naar België te verhullen. Zo trachtte u zich bij uw asielaanvraag uit te geven voor een minderjarige. U verklaarde immers op 13 juli 2015 dat u juist 16 jaar geworden was. De Dienst Voogdij oordeelde daarentegen op 28 juli 2015 dat u niet beschouwd kan worden als de zestienjarige waarvoor u zich uitgaf. Een leeftijdsonderzoek uitgevoerd op 17 juli 2015 bepaalde immers dat u ouder was dan 18 jaar en stelde dat u hoogstwaarschijnlijk 22,7 jaar oud was met een standaarddeviatie van 1,8 jaar. Niet alleen kan u niet beschouwd worden als minderjarige en zijn de rechten van het kind bijgevolg niet op u van toepassing, ook geeft u door het grote verschil tussen uw verklaarde en werkelijke leeftijd geen zicht op uw werkelijke achtergrond. Uw leeftijd is immers een bepalende factor voor uw levensomstandigheden en voor het kennisniveau dat van u verwacht kan

worden. Uw betrachting voor een minderjarige door te gaan kadert dan ook in uw opzet de asielinstanties een duidelijk zicht op uw werkelijke leven voor uw komst naar België te ontnemen.

Veelzeggend zijn ook de vaststellingen omtrent het enig identiteitsdocument dat u neerlegt. Uw taskara voldoet immers niet aan de vormvereisten die toelaten het stuk als authentiek te beoordelen. Uit de objectieve informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat het serienummer op de taskara gestempeld wordt. Op uw taskara werd dit nummer evenwel geprint. Eveneens wijkt het embleem dat uw taskara siert af van het officiële embleem van de Afghaanse republiek. Deze ernstige inbreuken op de vormvereisten doen besluiten dat uw taskara niet als authentiek kan worden beschouwd. Als u hierop gewezen wordt houdt u vast aan uw verklaringen dat u de taskara zelf bekwaam in Afghanistan (CGVS 11/4/2016 p.4). Dat u uw identiteit aan de hand van een vals identiteitsdocument tracht te staven is tekenend voor het geloof dat er aan uw voorgehouden identiteit gehecht kan worden.

Daarnaast moet erop gewezen worden dat uw verklaringen van uw directe leefomgeving in Afghanistan niet eensluidend zijn. In uw eerste gehoor vertelt u dat jullie geen gronden hebben en dat uw vader andermans gronden bewerkte voor de helft van de opbrengst (CGVS 11/4/2016 p.4). Deze voorstelling verandert u radicaal in uw tweede gehoor. Dan beweert u dat jullie heel veel gronden bezitten. Ongeveer 15 jerib, verduidelijkt u (CGVS 17/8/2016 p.2). Als u op uw eerdere verklaringen gewezen wordt ontkent u uw eerste uitspraak zonder er een verklaring voor aan te reiken (CGVS 17/8/2016 p.4). Uw eenvoudige ontkenning kan de markante tegenstrijdigheid niet wegnemen. Over de fysieke beperking van uw vader legt u eveneens tegenstrijdige verklaringen af. Eerst verklaarde u dat uw vader als landbouwer werkte tot hij twee maanden na uw vertrek uit Afghanistan verlamd raakte aan beide benen (CGVS 11/4/2016 p.3-4). Opnieuw geeft u een heel andere draai aan deze voorstelling in uw tweede gehoor. Dan vertelt u dat uw vader al heel lang door zijn handicap verhinderd wordt te werken op het land (CGVS 17/8/2016 p.2). Uw vader heeft een ziekte die hem geleidelijk aan verlamde, zo vertelt u. Drie jaar geleden werden beide benen door de ziekte geraakt (CGVS 17/8/2016 p.4). Als u erop gewezen wordt dat u eerder zei dat uw vader pas twee maanden na uw vertrek verlamd raakte doet u een onsuccesvolle poging om beide verklaringen met elkaar te verzoenen. U vertelt dat u een jaar onderweg was tot België en ondertussen reeds een jaar in België verblijft en dat uw vader bijgevolg een jaar voor uw vertrek aan beide benen verlamd raakte (CGVS 17/8/2016 p.4). Niet alleen helpt uw uitleg de tegenstrijdigheid dat uw vader voor of na uw vertrek aan zijn benen verlamd raakte de wereld niet uit ook voegt u met deze uitleg nog een tegenstrijdigheid toe aan uw reeds uiteenlopende verklaringen. Bij de dienst Minteh van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vertelde u immers dat u geen jaar maar slechts twee maanden onderweg was van uw dorp in Afghanistan tot België (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling p.3). Een termijn die u op het CGVS dan weer verlengde tot zes maanden (CGVS 11/4/2016 p.2). Ook op deze tegenstrijdigheid heeft u geen antwoord (CGVS 17/8/2016 p.4). De fysieke beperking van uw vader komt ook ter sprake bij de bespreking van uw schoolcarrière. U geeft immers aan dat hoewel er een school is in uw regio u er niet studeerde omdat zowel de taliban als jullie financiële situatie het niet toelieten (CGVS 17/8/2016 p.2). Als uw penibele financiële situatie aan de hand van uw aanzienlijk grondbezit in vraag wordt gesteld grijpt u terug naar de fysieke beperking van uw vader. Omdat uw vader zelf de gronden niet kon bewerken werd het uitbesteed aan derden die jullie maar een vierde van de oogst gaven (CGVS 17/8/2016 p.2). Dat u nu het onvermogen van uw vader om de gronden te bewerken aanhaalt om te verklaren waarom u als kind geen school kan lopen staat andermaal haaks op uw eerdere verklaringen. Aan het geloof in uw schoolcarrière wordt eveneens afbreuk gedaan doordat u uw onvermogen op bepaalde vragen te antwoorden ook achter uw voorgehouden gebrek aan scholing tracht te verbergen. Zo geeft u als antwoord op een vraag waarin verwezen werd naar het noorden en het zuiden aan dat u niet geschoold bent om de windrichtingen te kennen (CGVS 17/8/2016 p.5). Voordien situeerde u evenwel spontaan dorpen in oostelijke, noordelijke en zuidelijke richting (CGVS 11/4/2016 p.11). Dat u blijkbaar toch over, volgens u, schoolse kennis beschikt maar uw voorgewend gebrek eraan gebruikt om bepaalde vragen niet te hoeven beantwoorden wijst er andermaal op dat u geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke achtergrond. Het geheel van bovenstaande verklaringen doet besluiten dat u over essentiële aspecten van uw leefwereld, met name uw financiële situatie, het beroep van uw vader en uw schoolcarrière.

Niet alleen kunnen uw verklaringen over wie u bent en hoe u leefde allerminst overtuigen, ook uw kennis over uw directe woonplaats schiet dermate tekort dat het geloof in uw afkomst uit Baghlan geheel teniet wordt gedaan. Zo is het verbijsterend dat u niet blijkt te weten in welk district uw dorp gelegen is. Aan het begin van uw gehoor bij het CGVS gaf u aan dat u bij uw asielaanvraag zo vermoeid was dat u per ongeluk Shahre Kona opgaf als naam voor uw district terwijl het in werkelijkheid Shahre Jadid is (CGVS 11/4/2016 p.2). Niet alleen vlak na uw aankomst op 13 juli 2015 verklaarde u uit Shahre Kona (of liever Shahre Konia) afkomstig te zijn, ook anderhalve maand later op 4 september 2015 stelde u nog steeds

dat uw district Shahre Kona was (Verklaring DVZ punt 10; Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling p.1,3). Dat u anderhalve maand na uw aankomst nog steeds zo bevangen was door vermoedheid dat u nog steeds dezelfde vergissing maakte kan niet volgehouden worden. Het doet vermoeden dat u bij aankomst in België niet wist van welk district u afkomstig zou zijn. Uw these van de oververmoeidheid wordt nog verder ongeloofwaardig gemaakt doordat u ook tijdens uw horen op het CGVS niet weet tot welk district u behoort. Zo houdt u vast aan uw aanpassing en beweert u dat uw district enkel onder de naam Shahre Jadid bekend is (CGVS 11/4/2016 p.2). Zelfs als u erop gewezen wordt dat er geen district in Baghlan bestaat met de naam Shahre Jadid wijkt u niet van uw pad af (CGVS 11/4/2016 p.2). In werkelijkheid draagt het district waar u geleefd zou hebben de naam Baghlan-i-Jadid of Baghlan-i-Markazi. Als u geconfronteerd wordt met de naam Baghlan-i-Markazi herkent u er niet één van de namen van u district in maar meent u dat het de naam van een plaats in uw provincie is (CGVS 11/4/2016 p.10). Dat u de juiste namen van uw district noch bij de DVZ noch op het CGVS kan opgeven verhindert dat er enig geloof kan gehecht worden aan uw verblijf aldaar.

Even sprekend als uw onwennigheid met de namen van uw district is uw onwetendheid over haar inwoners. Zo beweert u dat er in uw district Pashtounen, Hazara's en Uzbeken wonen (CGVS 11/4/2016 p.4-5). Hazara's vormen de grootste etnische groep in uw district, ze wonen rond het districtscentrum en zelfs in uw dorp woont er een Hazara gezin, zo zegt u (CGVS 11/4/2016 p.5; CGVS 17/8/2016 p.7). In werkelijkheid maken de Hazara's geen deel uit van de etnische samenstelling van Baghlan-i-Jadid. Als u op uw foute voorstelling van uw mededistrict genoten geweest wordt kan u er geen verklaring voor aanreiken (CGVS 17/8/2016 p.7). Dat u geheel verkeerd gelooft dat uw district een meerderheid aan Hazara's kent toont duidelijk aan dat u niet in dit district gewoond heeft.

Uw gebrek aan kennis over uw district strekt zich ook tot uw geografische kennis uit. Gevraagd welke districten er rond uw district liggen noemt u Andarab, Jelga en Dahna. Andarab en Dahna liggen beiden ten noorden van uw district in de richting van Kunduz, zo zegt u (CGVS 17/8/2016 p.5). In werkelijkheid liggen de districten Aybak, Chahar Dara, Aliabad, Burka, Nahrin, Khulm, Hazrati Sultan, Khuram Wa Sarbagh en Puli Khumri rond het district Baghlan-i-Jadid. U slaagt er met andere woorden niet in ook maar een district dat effectief aan uw district grenst te noemen. Ook kunt u de naam van het kanaal dat uw regio van water voorziet niet herkennen, daar de naam Jangharoq helemaal niet bekend voorkomt (CGVS 17/8/2016 p.3). Ook van Abdul Momen en Arbab Ayoub, twee dorpen op een boogscheut van het uwe, heeft u nog niet gehoord (CGVS 11/4/2016 p.11; CGVS 17/8/2016 p.5). Bovenstaande vaststellingen over uw geografische kennis doet ook vragen rijzen bij uw afkomst uit Baghlan.

Uw besef van de veiligheidssituatie in uw district de jaren voor uw vertrek naar België blijkt eveneens uiterst beperkt. Gevraagd zelf de belangrijkste incidenten in uw district aan te halen noemt u de ontploffing in de suikerfabriek. Dit incident vond evenwel reeds in 2007 plaats (CGVS 11/4/2016 p.11). Als u opnieuw de vraag naar veiligheidsincidenten in uw district gesteld wordt, haalt u één ander incident aan (CGVS 11/4/2016 p.11). Als er nogmaals gedrongen wordt nog andere veiligheidsincidenten te noemen vertelt u dat er bij de splitsing van Mazar, dat u in uw provincie situeert, nog iets gebeurde waar veel mensen bij omkwamen (CGVS 11/4/2016 p.11). Als u erop gewezen wordt dat er nog veel andere incidenten in uw district gebeurden vertelt u dat een zekere K. Z. (...) aangevallen werd door drones. Over K. Z. (...) kan u enkel zeer algemeen vertellen dat het een talib is, die betrokken was bij verschillende aanslagen (CGVS 11/4/2016 p.12). Als u er een vierde maal aangedrongen wordt uw kennis van de veiligheidsincidenten in uw district op tafel te leggen vertelt u dat een zekere S. H. A. (...) gedood werd door de taliban. S. H. A. (...) kan u enkel duiden met het vage label van "een overheidspersoon" (CGVS 11/4/2016 p.12). Uit de objectieve informatie die aan het dossier werd toegevoegd blijkt evenwel dat er de afgelopen jaren wel degelijk meerdere markante incidenten zich in uw district afspeelden. Blijkbaar bent u niet op de hoogte van de bomaanslag op een huwelijksfeest in het dorp Kandahar, dat u nochtans als een van de omringende dorpen van uw dorp noemt (CGVS 11/4/2016 p.11). In ditzelfde naburige dorp kwamen in oktober 2013 zeven mensen bij een grondconflict om het leven. Ook moet de spectaculaire moord op een jihadicommandant op het moment dat hij de moskee van een dorp in uw district binnenstapt u zijn ontgaan. Als u eveneens naar incidenten op dorpsniveau gevraagd wordt weet u evenmin een overtuigend antwoord te geven. Hoewel u meermaals beweert dat er heel veel incidenten in Jare Khosk plaats vonden kan u na aandringen slechts twee incidenten uit uw geheugen opdiepen. Één van deze incidenten betreft het de dood van K. Z. (...) die u reeds hoger vermeldde (CGVS 17/8/2016 p.4,5). Daarnaast valt het op dat u de vraag of de districtshoofdplaats ooit aangevallen werd door de taliban niet kan beantwoorden. Nochtans vielen in 2009 – toen u zo'n zestien jaar oud was – honderden talibs de districtshoofdplaats van Baghlan-i-Jadid aan. Een dergelijke belangrijke aanval zou de inwoners van Baghlan-i-Jadid toch niet ontgaan mogen zijn. Hoewel u beweert dat de taliban reeds jarenlang uw district in handen hadden kan u niet

zeggen of de overheidstroepen ooit de taliban probeerden te verdrijven in uw district (CGVS 17/8/2016 p.2-3). Nochtans werden er in februari 2011, juni 2014 en maart 2015 dergelijke militaire operaties tegen de taliban in uw district gehouden. Evenmin kan u vertellen of uw familie zakat of taks betaalde aan de taliban (CGVS 17/8/2016 p.3). Het valt niet voor te stellen dat u als volwassen oudste zoon niet zou weten of uw vader een deel van zijn oogst aan de taliban diende af te staan. Van de militaire basis in het dorp Mangal waar tot februari 2013 Amerikaanse troepen gestationeerd waren heeft u evenmin weet (CGVS 11/4/2016 p.10). Uw stelling dat u tot aan uw vertrek naar België in Baghlan-i-Jadid gewoond heeft wordt door bovenstaande vaststellingen allerminst bevestigd. Integendeel, uw kennis van de veiligheidsincidenten die het leven van de inwoners in uw district ontregelden is dermate beperkt en oppervlakkig dat uw voorgehouden verblijf in Baghlan-i-Jadid erdoor onderuit gehaald wordt.

Waar uw kennis van de veiligheidssituatie in Baghlan-i-Jadid teleur stelt somt u vlot zeven talibancommandanten en vijf andere prominenten van uw district op. Als u echter gevraagd wordt iets meer over deze mannen te vertellen blijkt er echter vaak geen kennis achter deze namen te zitten. Gevraagd naar de talibancommandant Mullah Neamat Akhund kan u enkel zeggen dat hij met de rest optrekt en zorgt voor incidenten (CGVS 11/4/2016 p.10). Deze vage omschrijving kan op eender welke talibanleider van toepassing zijn. Mamour Ghawir kan u enkel duiden als iemand van Baghlan en van de regering (CGVS 11/4/2016 p.12). Meer informatie over deze man die u als een van de belangrijke figuren van uw regio naar voor schuift heeft u niet (CGVS 11/4/2016 p.11,12). Commandant Mir Gul kan u dan weer enkel duiden als iemand van Baghlan die in uw district woont en van de overheid is. Als u gevraagd wordt specifiekere info te geven oppert u dat u al precieze informatie gegeven heeft en voegt u eraan toe dat hij bekend is omdat hij keurig is en dat hij niet meer in uw district woont (CGVS 11/4/2016 p.11, CGVS 17/8/2016 p.4). De Amir Gul waarnaar u refereert was een van de machtigste mannen van uw district, districtsgouverneur van Baghlan-i-Jadid van 2007 tot aan het eind van 2012 en – in tegenstelling tot wat u beweert – niet geliefd bij de lokale bevolking en nog steeds woonachtig in Baghlan-i-Jadid. Dat u Amir Gul effectief kent kan u doorheen uw kennis van deze beruchte persoon geenszins aantonen. Ook wat betreft commandant Mullah Alam slaat u de bal mis. U beweert dat hij ook iemand van de overheid en van de taliban was vroeger, maar dat hij door de taliban om het leven werd gebracht (CGVS 11/4/2016 p.11-12). Dat u deze voormalige jihadicommandant en huidige machthebber met meerdere Afghaanse lokale politiecommandanten onder zijn bevel niet alleen zeer vaag weet te omschrijven en bovendien verkeerdelijk dood verklaart haalt het geloof in uw effectieve verblijf in Baghlan-i-Jadid verder onderuit. Ook de zeer omstreden voormalige politiechef van Baghlan-i-Jadid, Mohammad Kamin, kan u niet als dusdanig herkennen (CGVS 17/8/2016 p.3). Ridi Gul een jihadicommandant gelieerd aan Amir Gul is u eveneens niet bekend (CGVS 17/8/2016 p.4). De in 2012 gedode senior talibancommandant in uw regio, Mullah Atiq, kent u evenmin bij naam (CGVS 17/8/2016 p.5). Bovenstaande bevinding dat ook uw kennis van de prominenten die uw district vorm en kleur geven tekort schiet voegt zicht bij de vaststellingen die verhinderen dat er aan uw verklaarde herkomst geloof kan gehecht worden.

Tenslotte moet ook uw gebrek aan kennis van allerhande aspecten van het dagelijks leven in Baghlan-i-Jadid aangekaart worden. Zo is het onbegrijpelijk hoe u kan beweren dat er in uw district geen overstromingen plaats vonden terwijl Baghlan-i-Jadid amper een jaar voor uw vertrek door een overstroming getroffen werd (CGVS 11/4/2016 p.12). Ook is het verwonderlijk dat u stelt dat de inwoners van uw dorp helemaal naar het districtshuis trokken om hun stem uit te brengen (CGVS 11/4/2016 p.12). Bij de laatste verkiezingen voor uw vertrek, in 2014, werd er immers een stemkantoor opgericht in Jar Khoshk. Dit stemkantoor was geopend en 560 mensen brachten er hun stem uit. Dat u desalniettemin beweert dat de inwoners van uw dorp helemaal naar het districtshuis gingen om te stemmen is erg vreemd. Uw verklaringen over de radiozenders kunnen ook niet overtuigen. U beweert dat jullie thuis enkel de radiozender Kuchi konden ontvangen. Als u gevraagd wordt te vertellen wat voor radiozender Kuchi is antwoordt u niet op de vraag maar schuift u meteen een excuus naar voren. Niet u, maar uw vader luisterde naar de radio, zo zegt u nu (CGVS 17/8/2016 p.4). Deze verklaring is weinig geloofwaardig. Indien u zoals u beweert thuis enkel over een radiotoestel beschikt om u met de buitenwereld te verbinden, dit radiotoestel slechts één radiozender ontvangt en uw vader naar dit radiostation luistert is het allerminst aannemelijk dat u niet met deze zender in aanraking zou gekomen zijn.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u steeds in het district Baghlan-i-Jadid gelegen in de provincie Baghlan verbleef voor uw komst naar België. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Jalalabad heeft

verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 17 augustus 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke identiteit en eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Desalniettemin bleef u vasthouden aan uw verklaarde verblijf in en afkomst uit Baghlan-i-Jadid (CGVS 17/8/2016 p.7,8).

Wel opperden u en uw advocaat enkele verklaringen voor uw tekortschietende kennis doorheen de gehoren. Zo vertelt u dat u in Iran betrokken was in een verkeersongeval en dat u gewond raakte aan uw armen en uw buik. U voegt er meteen aan toe dat het u spijt indien u daardoor bepaalde zaken niet heeft verstaan of duidelijk heeft kunnen maken. Gevraagd welke gevolgen u momenteel nog ondervindt van het auto-ongeval antwoordt u dat het donker wordt in uw hoofd en u zich dan niet meer bewust bent van uzelf (CGVS 11/4/2016 p.13). Voor uw bewering dat u door het verkeersongeval niet in staat bent adequate verklaringen af te leggen brengt u evenwel geen bewijs aan. Hoewel u een mogelijks ernstige medische problematiek beschrijft, als het bewustzijnsverlies, wordt u ondanks uw verblijf van anderhalf jaar in België ook niet medisch opgevolgd. Als verontschuldiging werpt u op dat u het tijdens uw interview bij de DVZ aangaf (CGVS 11/4/2016 p.13). Destijds meldde u evenwel geen mentale gevolgen van het verkeersongeval e hield u het bij pijn aan de zijkant van uw lichaam en voegde u eraan toe dat het toen al beter ging (Verklaring DVZ punt 28). Er moet dan ook besloten worden dat u enkel aan de hand van uw blote bewering niet kan aantonen in die mate mentale problemen te ondervinden van het verkeersongeval dat uw vermogen een gehoor af te leggen geschaad werd.

Uw advocaat kwam met een andere verklaringen af voor de tegenstrijdigheden die in uw verklaringen opgemerkt werden. Hij stelde een communicatieprobleem vast, meer bepaald tussen de protection officer en de tolk (CGVS 11/4/2016 p.13). Onmiddellijk nadat uw advocaat het gehoor vervoegde

meende uw advocaat inderdaad dat de tolk de protection officer niet goed begreep. De juistheid van de indruk van uw advocaat werd meteen geverifieerd bij de tolk die zich van geen kwaad bewust was. Er werd vervolgens verduidelijkt dat de tolk elke probleem direct zou melden (CGVS 11/4/2016 p.3). Noch u, noch uw advocaat, noch de tolk gaven tijdens het verdere gehoor aan dat er communicatiemoeilijkheden zou zijn. Dat uw advocaat vervolgens aan het einde van het gehoor in algemene bewoordingen aangeeft dat er communicatiemoeilijkheden waren is weinig ernstig. Dat hij louter uit het feit dat bepaalde vragen tijdens het gehoor herhaald moesten worden afleidt dat er communicatieproblemen waren is een redenering die evenmin gevolgd kan worden, te meer daar u aan aangaf dat u de tolk goed begreep gedurende het gehoor (CGVS 11/4/2016 p.13).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Zoals hierboven reeds aangehaald kan er geen geloof worden gehecht aan de authenticiteit van uw taskara. De enveloppe wijst slechts uit dat u post vanuit de stad Kabul ontving. U legt geen andere stukken neer ter staving van uw identiteit of verblijf in Afghanistan. Evenmin toont u een oprechte wil om dergelijke stukken aan het CGVS aan te brengen. Nadat u geconfronteerd werd met de vaststellingen over uw herkomst biedt u opeens aan uw identiteit of afkomst met stukken aan te tonen. Helaas bent u na uw eerste gehoor op het CGVS het telefoonnummer van uw vader verloren (CGVS 17/8/2016 p.1,8). Doordat u niet over het telefoonnummer van iemand anders in Afghanistan beschikt ben u bijgevolg niet bij machte de stukken waarmee u uw verklaringen kan aantonen tot in België te krijgen, zo zegt u. Als er geopperd wordt dat er bij de gegevens van de afzender op uw enveloppe een telefoonnummer staat ontkent u dit. Als er na verificatie blijkt dat er effectief een telefoonnummer op staat beweert u dat u niet weet of het nummer dat van uw thuis of dat van iemand anders is (CGVS 17/8/2016 p.8). Dit is allerminst ernstig. Indien u daadwerkelijk het contact met uw thuisfront bent verloren en dit contact tracht te herstellen ligt het voor de hand dat u het nummer op de enveloppe uitprobeert. Als deze suggestie geopperd wordt blijkt u erg weigerachtig om op de suggestie in te gaan. U herhaalt dat u niet weet van wie het nummer is. Als u duidelijk gemaakt wordt dat die uitleg voor het niet kunnen neerleggen van de bewijsstukken allesbehalve overtuigend is maakt u een bocht van 180 graden. U beweert nu opeens dat u de stukken niet kunt aanbrengen niet omdat u geen contact heeft maar omdat uw vijanden ze in handen hebben. Als u met enige verwondering gevraagd wordt of u bedoelt dat uw vijanden de taskara van uw vader en de eigendomsdocumenten in hun bezit hebben maakt u nog een bocht en beweert u dat u het niet weet (CGVS 17/8/2016 p.8). Uw onwil andere stavingstukken aangaande uw identiteit en afkomst neer te leggen naast het valse identiteitsbewijs blijkt duidelijk uit bovenstaande vaststellingen. De conclusie dat u geen zicht wilt bieden op uw reëel situatie wordt hierdoor andermaal bevestigd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de “*wet motivering bestuurshandelingen*” en de materiële motiveringsplicht.

In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de nauwe samenhang tussen de middelen worden ze samen besproken.

2.2. Na een korte theoretische toelichting, verwijst de verzoekende partij naar haar vrees om gedood te worden door de familie van zijn verloofde omwille van hun geheime relatie. De verzoekende partij geeft ook aan dat de broers van haar verloofde leden van de taliban zijn. De verzoekende partij vermeldt ook dat zij coherente verklaringen afgelegd heeft. De verzoekende partij vervolgt dat zij in Afghanistan geen redelijk vestigingsalternatief heeft en dat zij niet op de bescherming van de lokale en nationale overheden kan rekenen.

Na een korte theoretische toelichting, betwist zij de beoordeling van de commissaris-generaal:

“Welnu, uit het dossier blijkt ontegensprekelijk dat bij zijn asielaanvraag, verzoeker een authentieke taskara neergelegd heeft, die hij van het gemeentehuis van zijn dorp afgehaald heeft. Deze laatste is zijn identiteitsdocument in Afghanistan en voldoet ontegensprekelijk aan de vormvereisten van een authentieke document. Aan deze document kleeft geen vorm van onregelmatigheid.

Uit voormelde identiteitsdocument blijkt eveneens uit dat verzoeker, ten tijde van zijn asielaanvraag, minderjarig was. Meer nog, is er geen reden om deze document in twijfel te trekken. Volgens de bestreden beslissing, "op uw taskara werd het serienummer op de taskara geprint. Eveneens wijkt het embleem dat uw taskara siert af van het officiële embleem van de Afghaanse republiek. Helaas is verzoeker van mening dat de bewering van het CGVS, geen objectieve steun heeft.

Gezien zijn minderjarigheid, zijn de rechten van het kind op verzoeker onverkort van toepassing. Meer nog, aan de hand van zijn minderjarigheid, authentieke identiteitsdocument en coherente verklaringen heeft verzoeker ontegensprekelijk aangetoond dat zijn asielmotieven aannemelijk zijn en dat hij in aanmerking voor internationale bescherming komt.

Tenslotte verwijst verzoeker naar zijn gehoorverslag alwaar hij, tijdens zijn gehoor bij het CGVS, aannemelijk informatie omtrent zijn directe leefomgeving in Afghanistan gegeven heeft. Uit zijn gehoorverslag blijkt zonder twijfel dat verzoeker voldoende inzicht omtrent wie hij is en zijn werkelijke achtergrond in Afghanistan gegeven heeft, waaronder de geografische kennis van zijn woonplaats in het district Baghlan-i-Jadid, informatie omtrent de inwoners van zijn dorp, de veiligheidssituatie in zijn regio, talibancommandanten, het dagelijks leven in Baghlan-i-Jadid ...e.t.c.

Verzoeker is van mening dat zijn kennis van zijn regio overeenstemt met een gemiddeld jongen van zijn leeftijd. Het is onredelijk van de bestreden beslissing door te verwachten dat verzoeker, met zijn zeer jonge leeftijd, geografische kennis van een volwassen man heeft. Een Belgische kind van hetzelfde leeftijd als verzoeker, zou niet in staat zijn om alle provincies en dorpen in België op rijen te stellen.

Uit een bloemlezing van zijn gehoorverslag, stelt Uw Raad vast dat verzoeker degelijk in het district Baghlan-i-Jadid gelegen in de provincie Baghlan voor zijn aankomst in België verbleven heeft. Dienvolgens maakt verzoeker aannemelijk dat hij gegrond redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en Vreemdelingenwet.

De beweringen van de bestreden beslissing omtrent tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoeker tijdens zijn gehoor bij het CGVS, schrijft verzoeker toe aan de klaarblijkelijke communicatieproblemen tussen de PO en zijn gevorderde tolk. Voormelde probleem werd zo frappante dat de raadsman van verzoeker, in het belang van het gehoor, noodgedwongen werd om aan de PO te signaleren.

Door geen rekening te willen houden met zijn zeer jonge leeftijd, zijn authentieke identiteitsdocument van Afghanistan en de geografische kennis van zijn regio, schendt de bestreden beslissing voormelde normen, waaronder de redelijkheidsbeginsel.

Gelet op uit bovenstaande weerleggen van de beweringen van de bestreden beslissing, blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker zijn medewerkingsplicht nageleefd heeft en dat hij de waarheid omtrent zijn regio van herkomst verteld heeft. Dienvolgens komt de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas niet in gedrang.”

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus geeft de verzoekende partij vooreerst een theoretische uiteenzetting. Vervolgens merkt ze op dat: *“Verzoeker stelt vast dat het willekeurige geweld in Baghlan-i-Jadid aanhoudende van aard is. De Afghaanse burgers in Baghlan-i-Jadid kunnen niet meer op de bescherming van nationale autoriteiten rekenen.*

Zijn afkomst uit het dorp Zadrano qalai, district Baghlan-i-Jadid, provincie Baghlan wordt met alle middelen van recht bewezen, zijnde aan de hand van zijn coherent verklaring en geografische kennis omtrent zijn regio.

Tot op heden wordt zijn regio getesteerd door toenemend activiteiten van taliban.

In het licht van voorgaande kan niet in twijfel worden getrokken dat verzoeker in Afghanistan het reële risico loopt om steeds onmenselijk en vernederend behandeld te worden of een slachtoffer zou zijn van het lopende willekeurige geweld. Meer nog, dat er in Afghanistan geen intern vluchtalternatief meer is.

Uit de voorgaande merkt Uw Raad op dat de Commissaris-generaal in gebrek gebleven is een grondig onderzoek te voeren naar de toepassing van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming. Bovendien, is de Commissaris-generaal in gebrek gebleven de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus afdoende te motiveren ten aanzien van zijn dorp Zadrano qalai, district Baghlan-i-Jadid.

Met andere woorden, wordt het gevaar voor verzoeker in Zadrano qalai niet geanalyseerd.

Het is voor Uw Raad onmogelijk om een wettigheidstoezicht van de beslissing tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te voeren.

Dienvolgens schendt de bestreden beslissing artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht.”

2.3. Beoordeling

2.3.1. Gelet op de uitgebreide en gedetailleerde motivering van de bestreden beslissing kan de verzoekende partij bezwaarlijk voorhouden dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich zou beperkt hebben tot lichtzinnige overwegingen. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477). De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

2.3.2. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.4. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.4.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

De kern van het vluchtrelaas van de verzoekende partij kan als volgt samengevat worden: de verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Zadrano qalai in de regio Jare Khoshk in het district Baghlan-I-Jadid van de provincie Baghlan te Afghnaistan. De verzoekende partij geeft aan dat zij in haar dorp een meisje F. ontmoette en dat zij verliefd werden. Ze begonnen een geheime relatie. Omdat F. verloofd was en haar broers lid waren van de taliban was een huwelijk uitgesloten. De verzoekende partij verklaart dat ze daarom beslisten om naar het buitenland te vluchten, maar dat hun plannen ontdekt werden. De verzoekende partij verklaart vervolgens dat zij uit vrees voor de broers van haar verloofde en de taliban besloot om Afghanistan te ontvluchten. De verzoekende partij verklaart dat ze Afghanistan verliet in de maand djedi van 1394 en zes maanden onderweg was.

In casu betwist de verwerende partij de herkomst van de verzoekende partij uit het dorp Zadrano qalai in de regio Jare Khoshk in het district Baghlan-I-Jadid van de provincie Baghlan te Afghanistan zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing.

De Raad beklemtoont dat het bepalen van de werkelijke herkomst van belang is wanneer deze streek de plaats is waar de verzoekende partij haar bron van haar vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

Haar juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de verzoeker om internationale bescherming desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoot. Indien de commissaris-generaal of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien de commissaris-generaal of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoekende partij verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat zij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de streek die zij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar zij de bron van haar vrees situeert, maakt zij door haar eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van haar eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

In casu heeft de verzoekende partij voor het nemen van de bestreden beslissing volgende documenten bijgebracht: haar taskara en een omslag.

Met betrekking tot verzoekers taskara wordt in de bestreden beslissing gesteld dat: *“Uw taskara voldoet immers niet aan de vormvereisten die toelaten het stuk als authentiek te beoordelen. Uit de objectieve informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat het serienummer op de taskara gestempeld wordt. Op uw taskara werd dit nummer evenwel geprint. Eveneens wijkt het embleem dat uw taskara siert af van het officiële embleem van de Afghaanse republiek. Deze ernstige inbreuken op de vormvereisten doen besluiten dat uw taskara niet als authentiek kan worden beschouwd. Als u hierop gewezen wordt houdt u vast aan uw verklaringen dat u de taskara zelf bekwaam in Afghanistan (CGVS 11/4/2016 p.4). Dat u uw identiteit aan de hand van een vals identiteitsdocument tracht te staven is tekenend voor het geloof dat er aan uw voorgehouden identiteit gehecht kan worden.”* Door in het verzoekschrift louter te herhalen dat zij een authentieke taskara voorgelegd heeft, doet de verzoekende partij geen afbreuk aan bovenstaande motivering. De verzoekende partij brengt geen elementen bij om aan te tonen dat bovenstaande motivering foutief is en op verkeerde informatiebronnen steunt. De enveloppe tot slot kan aantonen dat de verzoekende partij post heeft ontvangen uit Afghanistan. Met betrekking tot verzoekers voorgehouden herkomst uit dit district kan uit deze enveloppe evenwel niets worden afgeleid.

Gezien deze vaststellingen en uiteengezette redenen, oordeelt de Raad dat de voorgelegde documenten geen de bewijswaarde hebben.

Omwille van het gebrek aan bewijswaarde ervan, volstaan voormelde documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van verzoekers vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden en zijn verzoek om internationale bescherming te beoordelen. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van haar verzoek geloofwaardig kunnen worden geacht.

De Raad benadrukt hierbij dat aangezien verzoekende partij verklaart in het dorp Zadrano qalai in de regio Jare Khoshk in het district Baghlan-I-Jadid van de provincie Baghlan te Afghanistan te wonen, daar het grootste deel van haar leven te hebben doorgebracht en vandaaruit in de winter van 2015 naar Europa te zijn gevlucht, van verzoekende partij redelijkerwijs een kennis kan worden verwacht die aannemelijk maakt dat zij in Zadrano qalai is opgegroeid en er het grootste deel van haar leven te hebben gewoond. Hierbij wordt niet verwacht dat de verzoekende partij over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van haar regio van herkomst een gedetailleerde kennis heeft, maar wel dat zij haar herinneringen aan de onmiddellijke omgeving van haar dorp nauwgezet kan toelichten. Zulke verwachting is redelijk wanneer er geen valabele redenen zijn die dit kunnen verhinderen, *quod in casu*, en wanneer de verzoekende partij zelf verklaart het grootste deel van haar leven in Zadrano qalai te hebben gewoond.

Na lezing van het administratief dossier, besluit de Raad dat voormelde vaststellingen, zoals uitgebreid weergegeven in de bestreden beslissing, correct, pertinent en terecht zijn, betrekking hebben op de kern van het relaas van de verzoekende partij en allemaal steun vinden in het administratief dossier. In navolging van de commissaris-generaal oordeelt de Raad dat de verzoekende partij geen eensluidende verklaringen omtrent haar directe leefomgeving afgelegd heeft, de kennis van de verzoekende partij omtrent haar woonplaats te kort schiet daar ze de naam van het district niet kent en onwetend is over haar inwoners, de verzoekende partij slechts een beperkte geografische kennis heeft, de kennis van de verzoekende partij over de veiligheidssituatie in haar district over de jaren heen is uiterst beperkt, de verzoekende partij kan weliswaar vlot zeven talibancommandanten en vijf andere prominenten uit haar district opsommen maar de verzoekende partij kan niets over deze personen vertellen en ook de kennis van de verzoekende partij over allerhande aspecten van het dagelijks leven in Baghlan-I-Jadid schiet tekort. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan haar beweerde herkomst. Verzoekers beweerde streek van herkomst en vluchtrelaas worden niet als geloofwaardig beschouwd.

Waar de verzoekende partij wijst op haar minderjarigheid en stelt dat de rechten van het kind onverkort op haar van toepassing zijn, stelt de Raad vast dat uit een leeftijdsonderzoek van de Dienst Voogdij is gebleken dat de verzoekende partij bij aankomst in België reeds meer dan achttien jaar oud was en daarom niet als minderjarige kan worden beschouwd. De Raad benadrukt dat het resultaat van de medische analyse niet in onderhavige procedure kan worden betwist. De verzoekende partij had immers de mogelijkheid om tegen de beslissing van de Dienst Voogdij beroep in te stellen bij de Raad van State en dit binnen de zestig dagen na de betekening van de beslissing, welke beroepsmogelijkheid ook werd aangegeven in de beslissing van de Dienst Voogdij. *In casu* heeft de verzoekende partij dit niet gedaan. Bijgevolg kan de verzoekende partij zich niet beroepen op de rechten van het kind nu hij meerderjarig is.

Voorts stelt de verzoekende partij dat er communicatieproblemen waren met de tolk. Uit het gehoorverslag van 11 april 2016 blijkt dat de advocaat van de verzoekende partij dit ook tijdens het gehoor aangehaald heeft. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent als volgt gemotiveerd: *“Uw advocaat kwam met een andere verklaringen af voor de tegenstrijdigheden die in uw verklaringen opgemerkt werden. Hij stelde een communicatieprobleem vast, meer bepaald tussen de protection officer en de tolk (CGVS 11/4/2016 p.13). Onmiddellijk nadat uw advocaat het gehoor vervoegde meende uw advocaat inderdaad dat de tolk de protection officer niet goed begreep. De juistheid van de indruk van uw advocaat werd meteen geverifieerd bij de tolk die zich van geen kwaad bewust was. Er werd vervolgens verduidelijkt dat de tolk elke probleem direct zou melden (CGVS 11/4/2016 p.3). Noch u, noch uw advocaat, noch de tolk gaven tijdens het verdere gehoor aan dat er communicatiemoeilijkheden zou zijn. Dat uw advocaat vervolgens aan het einde van het gehoor in algemene bewoordingen aangeeft dat er communicatiemoeilijkheden waren is weinig ernstig. Dat hij louter uit het feit dat bepaalde vragen tijdens het gehoor herhaald moesten worden afleidt dat er communicatieproblemen waren is een redenering die evenmin gevolgd kan worden, te meer daar u aan aangaf dat u de tolk goed begreep gedurende het gehoor (CGVS 11/4/2016 p.13).”* Het is inderdaad zo dat uit het gehoorverslag niet blijkt dat *“De juistheid van de indruk van uw advocaat werd meteen geverifieerd bij de tolk die zich van geen kwaad bewust was. Er werd vervolgens verduidelijkt dat de tolk elke probleem direct zou melden (CGVS 11/4/2016 p.3). Noch u, noch uw advocaat, noch de tolk gaven tijdens het verdere gehoor aan dat er communicatiemoeilijkheden zou zijn.”* Evenmin zet de verzoekende partij in haar verzoekschrift uiteen welke motieven uit de bestreden beslissing gesteund zouden zijn op tegenstrijdigheden of leemtes die het gevolg zijn van communicatieproblemen met de tolk. *In casu* maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat tijdens het eerste gehoor van 11 april 2016 sprake zou geweest zijn van communicatieproblemen. Ook gaat de verzoekende partij eraan voorbij dat ze een tweede keer werd gehoord op 17 augustus 2018 en dat er tijdens dat gehoor geen melding werd gemaakt van communicatieproblemen. Ter terechtzitting stelt de verzoekende partij dat de tolk stillletjes sprak en dat zij daarom vond dat de tolk geen goed werk deed. Uit het louter gegeven dat de tolk stillletjes praatte, kunnen geen communicatieproblemen vastgesteld worden. Des te meer omdat de verzoekende partij tijdens het gehoor aangegeven heeft de tolk goed te verstaan.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat rekening werd gehouden met het feit dat de verzoekende partij op een aantal kennisvragen correct antwoordde. Evenwel weegt dit gegeven niet op tegen de vaststelling dat de verzoekende partij op een heel aantal fundamentele vragen over haar onmiddellijke omgeving incoherente verklaringen aflegt of onwetend is. Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat een Belgische persoon van dezelfde leeftijd als de verzoekende partij niet in staat is om alle provincies en dorpen in België op te sommen, wijst de Raad erop dat de kennis van de verzoekende partij ook tekort schiet omtrent haar eigen woonplaats, maar vooral ook dat ze geen eensluidende verklaring aflegt omtrent haar directe leefomgeving. In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat: *“Daarnaast moet erop gewezen worden dat uw verklaringen van uw directe leefomgeving in Afghanistan niet eensluidend zijn. In uw eerste gehoor vertelt u dat jullie geen gronden hebben en dat uw vader andermans gronden bewerkte voor de helft van de opbrengst (CGVS 11/4/2016 p.4). Deze voorstelling verandert u radicaal in uw tweede gehoor. Dan beweert u dat jullie heel veel gronden bezitten. Ongeveer 15 jerib, verduidelijkt u (CGVS 17/8/2016 p.2). Als u op uw eerdere verklaringen gewezen wordt ontkent u uw eerste uitspraak zonder er een verklaring voor aan te reiken (CGVS 17/8/2016 p.4). Uw eenvoudige ontkenning kan de markante tegenstrijdigheid niet wegnemen. Over de fysieke beperking van uw vader legt u eveneens tegenstrijdige verklaringen af. Eerst verklaarde u dat uw vader als landbouwer werkte tot hij twee maanden na uw vertrek uit Afghanistan verlamd raakte aan beide benen (CGVS 11/4/2016 p.3-4). Opnieuw geeft u een heel andere draai aan deze voorstelling in uw tweede gehoor. Dan vertelt u dat uw vader al heel lang door zijn handicap verhinderd wordt te werken op het land (CGVS 17/8/2016 p.2). Uw vader heeft een ziekte die hem geleidelijk aan verlamde, zo vertelt u. Drie jaar geleden werden beide benen door de ziekte geraakt (CGVS 17/8/2016 p.4). Als u erop gewezen wordt dat u eerder zei dat uw vader pas twee maanden na uw vertrek verlamd raakte*

doet u een onsuccesvolle poging om beide verklaringen met elkaar te verzoenen. U vertelt dat u een jaar onderweg was tot België en ondertussen reeds een jaar in België verblijft en dat uw vader bijgevolg een jaar voor uw vertrek aan beide benen verlamd raakte (CGVS 17/8/2016 p.4). Niet alleen helpt uw uitleg de tegenstrijdigheid dat uw vader voor of na uw vertrek aan zijn benen verlamd raakte de wereld niet uit ook voegt u met deze uitleg nog een tegenstrijdigheid toe aan uw reeds uiteenlopende verklaringen. Bij de dienst Minteh van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vertelde u immers dat u geen jaar maar slechts twee maanden onderweg was van uw dorp in Afghanistan tot België (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling p.3). Een termijn die u op het CGVS dan weer verlengde tot zes maanden (CGVS 11/4/2016 p.2). Ook op deze tegenstrijdigheid heeft u geen antwoord (CGVS 17/8/2016 p.4). De fysieke beperking van uw vader komt ook ter sprake bij de bespreking van uw schoolcarrière. U geeft immers aan dat hoewel er een school is in uw regio u er niet studeerde omdat zowel de taliban als jullie financiële situatie het niet toelieten (CGVS 17/8/2016 p.2). Als uw penibele financiële situatie aan de hand van uw aanzienlijk grondbezit in vraag wordt gesteld grijpt u terug naar de fysieke beperking van uw vader. Omdat uw vader zelf de gronden niet kon bewerken werd het uitbesteed aan derden die jullie maar een vierde van de oogst gaven (CGVS 17/8/2016 p.2). Dat u nu het onvermogen van uw vader om de gronden te bewerken aanhaalt om te verklaren waarom u als kind geen school kan lopen staat andermaal haaks op uw eerdere verklaringen. Aan het geloof in uw schoolcarrière wordt eveneens afbreuk gedaan doordat u uw onvermogen op bepaalde vragen te antwoorden ook achter uw voorgehouden gebrek aan scholing tracht te verbergen. Zo geeft u als antwoord op een vraag waarin verwezen werd naar het noorden en het zuiden aan dat u niet geschoold bent om de windrichtingen te kennen (CGVS 17/8/2016 p.5). Voordien situeerde u evenwel spontaan dorpen in oostelijke, noordelijke en zuidelijke richting (CGVS 11/4/2016 p.11). Dat u blijkbaar toch over, volgens u, schoolse kennis beschikt maar uw voorgewend gebrek eraan gebruikt om bepaalde vragen niet te hoeven beantwoorden wijst er andermaal op dat u geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke achtergrond. Het geheel van bovenstaande verklaringen doet besluiten dat u over essentiële aspecten van uw leefwereld, met name uw financiële situatie, het beroep van uw vader en uw schoolcarrière.

Niet alleen kunnen uw verklaringen over wie u bent en hoe u leefde allerm minst overtuigen, ook uw kennis over uw directe woonplaats schiet dermate tekort dat het geloof in uw afkomst uit Baghlan geheel teniet wordt gedaan. Zo is het verbijsterend dat u niet blijkt te weten in welk district uw dorp gelegen is. Aan het begin van uw gehoor bij het CGVS gaf u aan dat u bij uw asielaanvraag zo vermoeid was dat u per ongeluk Shahre Kona opgaf als naam voor uw district terwijl het in werkelijkheid Shahre Jadid is (CGVS 11/4/2016 p.2). Niet alleen vlak na uw aankomst op 13 juli 2015 verklaarde u uit Shahre Kona (of liever Shahre Konia) afkomstig te zijn, ook anderhalve maand later op 4 september 2015 stelde u nog steeds dat uw district Shahre Kona was (Verklaring DVZ punt 10; Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling p.1,3). Dat u anderhalve maand na uw aankomst nog steeds zo bevangen was door vermoedelijkheid dat u nog steeds dezelfde vergissing maakte kan niet volgehouden worden. Het doet vermoeden dat u bij aankomst in België niet wist van welk district u afkomstig zou zijn. Uw these van de oververmoeidheid wordt nog verder ongeloofwaardig gemaakt doordat u ook tijdens uw gehoren op het CGVS niet weet tot welk district u behoort. Zo houdt u vast aan uw aanpassing en beweert u dat uw district enkel onder de naam Shahre Jadid bekend is (CGVS 11/4/2016 p.2). Zelfs als u erop gewezen wordt dat er geen district in Baghlan bestaat met de naam Shahre Jadid wijkt u niet van uw pad af (CGVS 11/4/2016 p.2). In werkelijkheid draagt het district waar u geleefd zou hebben de naam Baghlan-i-Jadid of Baghlan-i-Markazi. Als u geconfronteerd wordt met de naam Baghlan-i-Markazi herkent u er niet één van de namen van u district in maar meent u dat het de naam van een plaats in uw provincie is (CGVS 11/4/2016 p.10). Dat u de juiste namen van uw district noch bij de DVZ noch op het CGVS kan opgeven verhindert dat er enig geloof kan gehecht worden aan uw verblijf aldaar.

Even sprekend als uw onwennigheid met de namen van uw district is uw onwetendheid over haar inwoners. Zo beweert u dat er in uw district Pashtounen, Hazara's en Uzbeken wonen (CGVS 11/4/2016 p.4-5). Hazara's vormen de grootste etnische groep in uw district, ze wonen rond het districtscentrum en zelfs in uw dorp woont er een Hazara gezin, zo zegt u (CGVS 11/4/2016 p.5; CGVS 17/8/2016 p.7). In werkelijkheid maken de Hazara's geen deel uit van de etnische samenstelling van Baghlan-i-Jadid. Als u op uw foute voorstelling van uw mededistrict genoten gewezen wordt kan u er geen verklaring voor aanreiken (CGVS 17/8/2016 p.7). Dat u geheel verkeerd gelooft dat uw district een meerderheid aan Hazara's kent toont duidelijk aan dat u niet in dit district gewoond heeft.

[...]

Tenslotte moet ook uw gebrek aan kennis van allerhande aspecten van het dagelijks leven in Baghlan-i-Jadid aangekaart worden. Zo is het onbegrijpelijk hoe u kan beweren dat er in uw district geen overstromingen plaats vonden terwijl Baghlan-i-Jadid amper een jaar voor uw vertrek door een overstroming getroffen werd (CGVS 11/4/2016 p.12). Ook is het verwonderlijk dat u stelt dat de

inwoners van uw dorp helemaal naar het districtshuis trokken om hun stem uit te brengen (CGVS 11/4/2016 p.12). Bij de laatste verkiezingen voor uw vertrek, in 2014, werd er immers een stemkantoor opgericht in Jar Khoshk. Dit stemkantoor was geopend en 560 mensen brachten er hun stem uit. Dat u desalniettemin beweert dat de inwoners van uw dorp helemaal naar het districtshuis gingen om te stemmen is erg vreemd. Uw verklaringen over de radiozenders kunnen ook niet overtuigen. U beweert dat jullie thuis enkel de radiozender Kuchi konden ontvangen. Als u gevraagd wordt te vertellen wat voor radiozender Kuchi is antwoordt u niet op de vraag maar schuift u meteen een excuus naar voren. Niet u, maar uw vader luisterde naar de radio, zo zegt u nu (CGVS 17/8/2016 p.4). Deze verklaring is weinig geloofwaardig. Indien u zoals u beweert thuis enkel over een radiotoestel beschikt om u met de buitenwereld te verbinden, dit radiotoestel slechts één radiozender ontvangt en uw vader naar dit radiostation luistert is het allerm minst aannemelijk dat u niet met deze zender in aanraking zou gekomen zijn.” Al deze motieven van de bestreden beslissing worden noch betwist noch weerlegd door de verzoekende partij, en vinden steun in de stukken van het administratief dossier. Gelet op het gegeven dat de verzoekende partij bepaalde algemene kennisvragen correct kan beantwoorden, maar vage en incoherente verklaringen aflegt omtrent haar onmiddellijke leefomgeving komt haar kennis ingestudeerd over en doet bijgevolg geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing.

De Raad kan, in navolging van de commissaris-generaal, geen geloof hechten aan verzoekers beweerde herkomst uit het dorp Zadrano qalai in de regio Jare Khoshk in het district Baghlan-I-Jadid van de provincie Baghlan te Afghanistan om de redenen die in de bestreden beslissing op omstandige en gedetailleerde wijze worden uiteengezet. Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst uit Zadrano qalai, leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan haar vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met haar verblijfplaats zijn verbonden.

Gelet op het voorgaande, slaagt de verzoekende partij er niet in de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, en betrekking hebben op de kern van haar relaas, te weerleggen. De motieven van de bestreden beslissing die betrekking hebben op de herkomst van de verzoekende partij blijven onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.4.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoot waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

De verzoekende partij maakt echter haar voorgehouden herkomst uit het Zadrano qalai in de regio Jare Khoshk in het district Baghlan-I-Jadid van de provincie Baghlan te Afghanistan niet waar noch dat zij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden

gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.6. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig oktober tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS